

Впродовж місяця на базі ЦСПР проходив шаховий турнір



21 жовтня 2012 року в приміщенні Києво-Святошинського центру соціально-психологічної реабілітації населення (директор – Ангеліна Лахтадир) відбувся заключний етап відкритої особистої першості міста Боярки із шахів.

Турнір, організований Києво-Святошинською районною ДЮСШ (директор – Василь Коновалов, відповідальний – В'ячеслав Отрішко) за підтримки Боярської міської ради, проходив на базі Центру з 16 вересня по 21 жовтня. У фіналі взяли участь 10 кращих шахістів міста, з яких один – майстер спорту, четверо – кандидати у майстри спорту, троє – першорозрядники.

Упродовж усього турніру здійснювався запис кожної зіграної партії, змагання проводилися з чітким дотриманням шахових правил. Враховуючи серйозність підходу до організації та проведення змагань, всі учасники (а особливо – фіналісти) просто змушені були продемонструвати максимально високий рівень своєї спортивної майстерності.

Що ж до переможців, то I місце виборов майстер спорту Андрій Вусатюк, II – кандидат у майстри спорту Ігор Кузнецов, III – кандидат у майстри спорту Олександр Бродовський. А нагороди переможці отримали з рук срібної призерки Параолімпійських ігор 2012 року в Лондоні Ольги Шатило.



То в чому ж важливість цього шахового спорту для нашого міста? На це питання відповідає Олександр Фомічов:

– Такий серйозний шаховий турнір в Боярці проводиться вперше... за останні 20 років! Приємно відзначити, що за час цього двадцятирічного “забуття” ця прадавня гра не лише не втратила

своїх прихильників, а й знайшла нових серед молоді. Тож з певністю можна сказати, що шахи в Боярку таки повернулися і, будемо сподіватися, назавжди. За що я і хочу подякувати не лише своїм товаришам по шахівниці, а й людям, які завжди готові прийти на допомогу, особливо – Ангеліні Миколаївні Лахтадир, яка надала нам це затишне приміщення.

Вечір роману і романсу за проектом «Книжковий бум»

Вечір відбувся 19 жовтня 2012 р., у приміщенні гостинної зали Києво-Святошинського центру соціально-психологічної реабілітації населення (м. Боярка, директор – Ангеліна Лахтадир).



Романс...

Вічно юний, непідвладний часові, й разом з тим мудрий, як сама вічність, й чарівно-незбагнений, як саме життя... У чому таїна твоя, романсе? Чи не в тому, що, напам'ять знаючи кожний

рядочок твій, ми знову й знову прагнемо почути тебе і тим самим долучитися до вічності високим словом і ніжним акордом...

Тому й не дивно, що гостинна зала того вечора була просто таки переповнена тими, хто прийшов на побачення з романсом...



Одним із найшановніших гостей був Валерій Михайлович Дубовецький – заступник Боярського міського голови з соціальних питань та натхненник багатьох проєктів, що реалізуються наразі на теренах Боярки.



Вечір було організовано ГО «Жіноча громада» у співпраці з ГО «Центр розвитку громад». Від творчих особистостей організаторами вечора виступили боярський художник, поет і бард Андрій Ткаченко (який був ведучим вечора) та його дружина – педагог, музикант і співачка Людмила Горлінська.



Втім, як з'ясувалося, сама ідея вечора стала складовою більш

масштабного проекту. Розповідає директор ЦСПР Ангеліна Лахтадир:

– Вечір романсу та романтичної поезії відбувся в рамках проекту «Книжковий бум», що фінансується Боярською міською радою. Проект реалізується Боярським осередком ГО «Жіноча громада» у тісному партнерстві з ГО «Центр розвитку громад» та нашим Центром соціально-психологічної реабілітації населення. Кервіник проекту – Віра Миколаївна Венгер: завідувача Боярською міською бібліотекою №1 та заступник голови правління ГО «Жіноча громада». Що ж до самого проекту «Книжковий бум», то він став одним із переможців конкурсу соціальних проектів, який відбувся в рамках Програми підтримки громадських ініціатив Боярської міської ради.

У ритмах «бабиного» літа...



А розпочався вечір виступом Валерії Гоц, лауреатки конкурсу читців, що декілька днів тому відбувся у Боярській ЗОШ №1 у рамках Молодіжного мистецького фестивалю імені Івана Коваленка. Валерія прочитала вірш І.Коваленка «Я тут зростаю», з яким здобула II місце конкурсу та проспівала «Лебедину пісню» на слова поета (музика – Т.Володай).

Виступ Валерії задав тон усьому вечорові. Звучав к залі і класичний російський романс, і чарівний український, і романси на слова боярських поетів. Наприклад, Валентина Сіродан виконала свій романс на слова члена творчого об'єднання «Боярські майстри» Олександра Зозулі...

Та були у вечора ще одні «слухачі», які тісними стосами розмістилися безпосередньо на столі перед входом до зали! То – своєрідна «перепустка» на цей вечір: хороші книжки для бібліотеки від учасників заходу.



Розповідає завідувачка боярською бібліотекою №1 Віра Венгер:

– Мета проекту «Книжковий бум» – збільшити кількість читачів шляхом поповнення книжкового фонду та залучення нових користувачів бібліотекою. Ця мета передбачає вирішення таких завдань, як популяризувати бібліотечний заклад та читання як засіб самоосвіти й саморозвитку; поповнити книжковий фонд сучасними виданнями. Адже наша боярська бібліотека №1 розташована в історичній частині міста, де жителі приватного сектору більше читають, аніж користуються Інтернетом. За роки існування бібліотеки книжковий фонд, на жаль, застарів, а оскільки коштів для придбання сучасної літератури у нас

обмалъ, довелося звернутися по допомогу. Ми спільно з ГО «Жіноча громада» написали проект, який профінансувала Боярська міська рада. За цим проектом ми закупили нову сучасну літературу, а завдяки цьому заходу зберемо літературу для поповнення книжкового фонду додатковими виданнями.

Єднає пісня долі і серця...

Втім, повернімося до власне творчого заходу. Своїм пісенним мистецтвом порадували науковий співробітник Боярського краєзнавчого музею Мар'яна Слепова («Колискова» на слова І.Коваленка та російськомовний класичний романс), Наталя Горенко (пісня на слова Любові Осіпенко), Тетяна Зузанська, Алла Бібік, Алла Баярова і, звісно ж, ведучий вечора Андрій Ткаченко.

Та й поети не залишилися осторонь. Свої вірші прочитали Любов Осіпенко, Олена Новаківська, Анна Відеречко, Віталій Приймаченко, Андрій Ткаченко, Володимир Токовенко. А Ніна Знова, хоча сама вірші не пише, але також на змогла залишитись просто глядачкою, відтак прочитала вірші Маргарити Алігер та Анни Ахматової...

Дійсно, кожен учасник цього вечора романсового одкровення зумів відкрити свою талановиту душу в іншій, невідомій, можливо, і йому самому, іпостасі... Та були серед учасників люди, про яких хотілося б сказати окремо.



По-перше, це – Людмила Сергіївна Ліщинська та Антоніна Антонівна Мартинюк. Багато в чому долі цих двох жінок схожі. Обидві пройшли війну, обидві втратили чоловіків, обидві знайшли себе в пісні... Втім, щодо пісні, то тут випадок особливий.



Пісня завжди була з нами. Саме вона привела нас до хору ветеранів. Але тільки сьогодні ми відчули в повній мірі її незбагненну силу... – діляться жіночки своїми одкровеннями.

– Невже до цього ніколи романси не виконували?

– Ну чому ж, виконували звісно. Та одна справа співати для себе на кухні чи в хорі: стали в позицію, плечі розправили, руки склали... А такий вечір – зовсім інша справа! Тому, коли почалися репетиції, ми спочатку були дещо шоковані: виявляється, і артистизму наша хорова закалка дуже заважає, і всю красу пісні показати й донести до слухачів не зовсім виходить... Тому дякуємо Андрієві Ткаченку та Людочці Горлінській, які за декілька вечорів навчили нас не просто співати, а жити піснею на сцені разом із нашими слухачами.

А ось що розказав заступник Боярського міського голови Валерій Дубовецький:

– Соромно зізнатися, але спочатку я не досить серйозно поставився до запрошення на цей вечір. Звісно, знав, що будуть гарні виконавці та душевні пісні... Та знаєте, скільки саме зараз роботи?! Тож вирішив: зайду на хвильку, привітаю мистецьке зібрання та й побіжу далі. Але почуте й побачене, а в першу чергу та неповторна атмосфера щирого й глибинного єднання душ людей, закоханих в романс і ліричну поезію, захопили настільки, що я просто забув не лише про свої наміри, а й про всі ті нагальні важливі справи, які залишилися неначе в іншому житті. Тому що того вечора сама вічність промовляла до серця заповітними словами любові і кохання...

Мабуть, саме ця унікальна атмосфера єднання душ надихнула Валерія Михайловича взяти до рук гітару й вийти перед люди в якості учасника, виконавши пісні «Кохана» та «Черемшина». І так запалив зал, що в єдиному пориві глядачі заспівали разом із ним.

✘ Новій ідеї – втілитись в життя!

По завершенні вечора у неформальній обстановці відбулося спільне засідання ГО «Центр розвитку громад» та «Боярське мистецьке братство». Члени організацій вислухали пропозицію

Марії Кириленко, доньки поета І.Коваленка та заступниці голови правління ГО «Центр розвитку громад», про започаткування у Боярці періодичного видання збірок вибраних творів митців, що історично пов'язані з Бояркою, та сучасних авторів. Усі присутні одногосно підтримали цю пропозицію. Спільно обрали робочу назву майбутньої серії – «Боярська творча скарбничка» (БТС). Правлінням обох організацій було доручено звернутися з листом до Боярської міської ради з проханням визначитись із порядком фінансування цього починання.

Непомітно проминув час, відведений для побачення з романсом. Схована до кофра гітара, опущена кришка піаніно, закриті збірники поезій... Обмінюючись враженнями, учасники цього чарівного мистецького дійства залишають гостинну будівлю Центру. А романс продовжує жити: в легкому осінньому тумані, що стелиться травом впереміж із ранніми сутінками, в струні гітарній, в клавіші роялю, і в романтичному рядку, й в серцях усіх, небайдужих до таємниць мистецтва...

Радислав Кокодзей, фото автора

Конкурс читців

17 жовтня, в Боярській ЗОШ №1 (директор – Катерина Мелашенко), в рамках Молодіжного мистецького фестивалю імені Івана Коваленка, відбувся конкурс читців-2012.

Те, що конкурс відбувся у Боярській ЗОШ №1, – невипадково. Адже це учбовий заклад, котрий став рідним для поета Івана Коваленка та його дружини Ірини Павлівни. Багато років життя подружжя цих видатних педагогів віддало саме цій школі. І, мабуть, символічно, що саме цього дня прозвучав вірш Івана Коваленка «Де ліс до Боярки підліг...», присвячений одній із випускниць цієї школи Ларисі Пекарській, вихованці

дитбудинку, що залишилась сиротою через те, що її батька було репресовано. У цьому автобіографічному вірші змальовані боярські реалії:

«... Там насип, став і залізниця,
Вагонів гуркіт і гудок...
Мені і зараз часто сниться,
Що в школі я веду урок.
Триклятий поїзд знов гуркоче,
Нічого в класі вже не чуть,
І я спиняюсь неохоче,
Дивлюсь на тебе. Не забудь
Очей заплаканих твоїх...
А що я знав? А що я міг?...»

Виконавиця цієї поезії – Катерина Волошина (Києво-Святошинська районна класична гімназія), перемогла у номінації «Краще виконання вірша Івана Коваленка».



Поезія гуртує молодих...

А розпочався конкурс віршем Івана Коваленка «Фестиваль». Написаний з піввіку тому, цей вірш був присвячений зовсім іншому боярському фестивалю, і хіба міг подумати зовсім молодий тоді учитель, що цим віршем колись відкриватимуть фестиваль його імені.

«У Боярці велике свято!

Тим, хто не був,- хай стане жаль...

Мистецтво вийшло святкувати

Свій урочистий Фестиваль...»

Виконала цей вірш Тетяна Стельмашук (Боярська ЗОШ №1), яка отримала перше місце в цьому конкурсі.

✘ Премію за найбільш проникливе виконання віршів І.Коваленка отримала Селезньова Марія (Боярська ЗОШ №4). Це премія імені Ольги Рожманової – також випускниці Боярської ЗОШ №1, учениці подружжя Коваленків, популяризаторки його творів. Цю премію фінансує син Ольги Рожманової – Дмитро Мацука.

✘ І ще один зворушливий епізод цієї цікавої мистецької події. Одна з дипломанток конкурсу, студентка університету ім.Т.Г.Шевченка Дарина Мелашенко закінчила проникливим виконанням читанням поезії І.Коваленка «Старе піаніно». Після чого виконала на піаніно декілька мелодій, співзвучних духовному настрою конкурсу...

✘ Про те, як пройшов конкурс, ми запитали Почесного Президента Фестивалю, члена Оргкомітету та журі, доньку поета Івана Коваленка, Марію Кириленко.

– Марія Іванівно, які Ваші враження про конкурс читців?

– Конкурс відбувся на дуже високому рівні як з точки зору організації, так і з огляду на загальний рівень виконавської майстерності учасників. Від імені Оргкомітету фестивалю висловлюю подяку директору Боярської ЗОШ№1 Катерині Миколаївні Мелашенко та викладачу української мови та літератури Поліні Олексіївні Ярошенко. Вони вклали душу в організацію конкурсу, сповнили його теплими почуттями і високими помислами. А ще ми дякуємо всім педагогам, що готували учасників до конкурсу. Ми цінуємо те, як відповідально і сумлінно вони підійшли до цієї справи. А нашу талановиту молодь – лауреатів та дипломантів конкурсу – ще чекає нагородження на гала-концерті.

– Можливо, є якісь зауваження чи побажання?

– Так, але лише в тій частині, що стосується визначеного Оргкомітетом порядку проведення конкурсу. Ми ще будемо радитись, але вже зараз можна спрогнозувати, що до Положення будуть внесені деякі корективи. Зокрема, до другого туру потрібно буде готувати лише вірш І.Коваленка; читати дозволятиметься лише напам'ять; буде обмежена довжина вірша; можливо, буде зменшена кількість учасників від одного учбового закладу. І, звичайно, хочеться висловити надію, що наступного року у конкурсі візьмуть участь конкурсанти з усіх шкіл Києво-Святошинського району.

Довідка про Молодіжний мистецький фестиваль імені Івана Коваленка:

У 2012 році за ініціативи громадської організації «Центр розвитку громад» Боярська міська рада запровадила щорічний Молодіжний мистецький фестиваль імені Івана Коваленка. Це символічно, адже Боярка історично пов'язана з багатьма видатними творчими особистостями, – художниками, поетами, музикантами.

Фестивалю присвоєно ім'я учителя, поета та дисидента Івана Юхимовича Коваленка, котрий прожив у Боярці більш, як піввіку. Висока поезія цього митця традиційно приваблює композиторів, спонукає їх до створення пісень. І.Коваленко був видатним педагогом, усе життя присвятив навчанню та вихованню молоді. Він не тільки писав вірші, але й грав на багатьох струнних музичних інструментах, добре малював, володів акторською майстерністю і всі свої вміння передавав учням, виховуючи їх всебічно розвиненими особистостями.

Метою Фестивалю є виховання у молоді патріотичних почуттів, гармонійний розвиток підростаючого покоління та увічнення пам'яті поета-дисидента та педагога Івана Коваленка. Основними завданнями фестивалю є виявлення творчо обдарованої молоді, розвиток її потенціалу; створення умов для творчого

самовираження молодих людей; популяризація поетичного слова та української пісні серед дітей та молоді; сприяння залученню меценатів та спонсорів до підтримки творчої молоді.

Символом Фестивалю є фантастична «квітка-зірка», девізом – заклик поета «Людино, розцвіти!»:

Людина кожна – КВІТКА неповторна,
Найбільше в світі чудо із чудес!
І кожен з нас приходить на цей світ
Лише для того, щоб розквітнуть щастям,
Розкрити всі таланти і уміння,
Щоб своїм цвітом осявати всесвіт
І всім віддати його як найдорожчий дар.

Людино, розцвіти!

Нагадуємо, що до участі у Фестивалі запрошується талановита молодь віком від 7 до 30 років, що випробовує себе у мистецтві художнього читання, поезії, вокалу, гри на музичних інструментах тощо. Добігає кінця Міжнародний поетичний конкурс «Віршована мелодія», другий тур вокального конкурсу відбудеться 3 листопада, а конкурсу гітаристів – 17 листопада. У конкурсантів є можливість прибути одразу на 2 тур конкурсів за наявності направлення від учбового закладу.

Подробиці – на сайті поета Івана Коваленка <http://ivan-kovalenko.info/> е-мейл для довідок – mkyrylenko@ukr.net

Радислав Кокодзей

Увага! Майстер-класи із шахів!

З 11 листопада 2012 р. розпочинається серія майстер-класів і міні-турнірів з шахів серед школярів 1-11 класів, що мають базові навички гри. Зустрічі відбуватимуться щонеділі протягом 5 тижнів з 10-ї до 12-ї години. Бажано брати з собою шахи середнього розміру. Вкрай важливою є присутність на всіх заняттях.



Усі бажучі взяти участь можуть зареєструватися у заступника директора ЦСПР Бондаренко Тетяни Миколаївни за телефоном 46-851 або 067-58-33-757 чи 095-606-03-19.

Екскурсія пам'ятними місцями у боярському лісі

25 жовтня 2012 року учасники МК "Позитив" провели екскурсію пам'ятними місцями боярського лісу, яка була запланована за проектом «Позитивні лісовички» для учнів з парламентів шкіл. Учасники побували на 4 об'єктах, котрих влітку "позитивчики" поприбирали, пофарбували та побілили (дивись у попередніх



статтях).

Олена Дзюбенко та Каміла Мусаєва прочитали вірші біля пам'ятника невідомого солдата та у долині Надсона.



Після екскурсії і позитивчики, і представники шкіл пішли разом до Центру для того, щоб краще познайомитися та попиту чаю.



